O fficium tuum. Pa mulierе pol docta didici
O peram accuſari non ſinam meam. Ly hem iſtec hercle res ē
Q ui tibi ecce illam dabo natam annos ſexaginta peculiare. Pa mi ſenex
T am uetula. Ly gnīs gratiaſt eam ſi curabis pbona ē tondet̃
N imium ſcite. Pa honoris cā quicquid ē qđ dabit̃ gratum hebo
Ly N unc mulier ne tu fruſtra ſis mea nō eſ ne arbitrere. Pa dic igit̃
Q ueſo cuia ſum Ly tuo hero redempta eſ rurſum ego te redemi
I lle me orauit. Pa animus redijt ſi mecum ſeruat̃ fides
Ly B ono animo eſ liberabit ille te homo edepol deperit
A tque hodie primum vidit. Pa ecaſtor̃ iam biennium eſt
C um mecum rem coepit nunc q̃do amicum te ſcio eſſe
I llius indicabo. Ly quid ais tu iam biennium ē cum tecum
R em hт̄. Pa certo & inter nos cum iurauimus ego
C um illo & ille mecum: ego cum uiro & ille cum muliere
N iſi cum illo aut ille mecum neuter ſtupri cā caput limar&
Ly D ij immortales et cum uxore non cub&. Pa amabo
A n maritus ē: neque eſt neque erit. Ly nolim quidem
H omo hercle periurauit. Pa nullū adulescentem plus amo
Ly P uer eſt ille quidem ſtulta nam illi q̃dem haud ſane diuſt
C um denteſ exciderint. Pa quid dentes. Ly nihil eſt
S equere ſis huc me diem unum orauit vt apud me
P rebiberem locum ideo quia uxor ruri eſt. i

DEMIPHO

T Andem impetraui ut egomet me corrumperem
E mpta eſt amica clam uxorem & filio certumſt antiqua
R ecolam ut ſeruibo mihi decurſo in ſpatio breve quod
V itae reliquumſt uoluptate uino & amore delectauero
N am hanc ſe bene hr̃e ętatem nimio ē equiuſ
A duleſcenſ cum ſis tum cum eſt ſanguiſ integer
R ei tuę querendę conuenit operam dare
D emum igitur cum ſis ſenex tunc in otium
T e colloceſ dum poteſ ſi ualeſ id iam lucroſt
C ominus hoc ut dico factiſ perſequar
I nterea tn̄ huc intro ad me inuiſam domum
V xor me expectat iam dudum exurienſ domi
I am iurgio enicabit ſi intro rediero

Lizenz: CC-BY-NC – Cologny, Fondation Martin Bodmer, Cod. Bodmer 138, f. 163r – Plautus, Comedies (http://www.e-codices.ch/de/fmb/cb-0138/163r)